

levél

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXIV. évfolyam, 13. szám, 2020. március 27.

vissza oda, hogy ha a kimaradt perceket összeszámolom, akkor az akár fél órát is kitakar naponta. és fél óra alatt annyi minden történhet: vagy éppen semmi, de a semmi is történés a számunkra, ilyenkor, amikor épp nem történik semmi. mert ahhoz is viszonyulni kell valahogy, ahhoz, hogy eddig a valami volt, most meg a helyére került valami más, amit elhamarkodottan semminek nevezünk. ma mi történt veled?, kérdezem, és te azt feleled, semmi. és ez a számomra inkább azt jelenti, olyan dolog történt, amelyet talán semminek tekintenénk más esetekben, most viszont jelentékennyé válhat. tenyérbe söpörni a morzsát reggeli után, az semmi, kiöblíteni a használt nájlontáskát, az semmi, cipőt tenni le az előszobában, papucsba bújni, az semmi, a lehullott virágszirmokat a parkettáról felszedni, az semmi. most viszont mindezek olyanok, amelyeket megjegyzünk, amelyek olyan lényegessé válnak, hogy levélbe írom.